

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Paabød i maj dette år fremsatte lovforslag. Ifølge oplysninger fra boligministeriet i juli i år har 9 pct. af de heromhandlede lån været på over 25 000 kr. pr. lejlighed, og det største udbetalte lån har været på omtrent 44 000 kr. Da det er vigtigt at strække lånemidlerne, så at flest muligt lejligheder kan opføres på basis af denne efterspurgte låneform, og da der iøvrigt ikke bør gives lån til luksusbyggeri, som beslaglægger en urimelig del af lånemidlerne, stiller vi forslag om en maksimumsgrænse.

Når vi i denne korte septembersamling fremsætter dette lovforslag, er det, fordi vi lægger stor vægt på at få gennemført den lille, men betydningsfulde ændring hurtigst muligt — d. v. s. i denne folketingsamling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte forslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 4 medlemmer til tilsynsrådet vedrørende mødrehjælpsinstitutioner.
(Jfr. tidenden sp. 5528).

Valgt blev: *Nina Andersen, Ellen Poulsen, Poul Sørensen og Kirsten Gloerfelt-Tarp.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2217, fremsættelsen i tidenden sp. 5528).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Jeg vil gerne først rette en misforståelse, som jeg er stødt på nogle gange i de sidste dage, efter at opsparingsforslaget er blevet fremsat, idet man har den opfattelse, at folkepensionsforslaget, som vi vedtog ved anden behandling i juni måned, teknisk set er knyttet så stærkt sammen med opsparingsforslaget, at folkepensionen står og falder med, om opsparingsforslaget bliver vedtaget. Dette er for-

kert. Folkepensionsforslaget er et selvstændigt lovforslag, som kan vedtages ved tredje behandling og ophøjes til lov, uanset om man kan blive enig om opsparingsforslaget. Det synes jeg må siges nu og siges klart. Det er teknisk i orden. Spørgsmålet om folkepensionens vedtagelse, uafhængigt af opsparingsforslaget, er ikke et teknisk, men et politisk spørgsmål.

Det lovforslag om en konjunktursikret opsparing, som vi nu behandler, er fremkaldt af de betingelser, venstre og det konservative folkeparti stillede for at stemme for folkepensionen ved tredje behandling, idet de rejste krav om, at der blev udarbejdet et lovforslag om en konjunktursikret aldersopsparing, der skulle være af en sådan karakter, at de kunne stemme for det, og om, at det skulle kunne vedtages sammen med folkepensionen ved tredje behandling. Endvidere stillede de krav om at få en redegørelse for de påtænkte og opnåede besparelser med relation til finansieringen af folkepensionen.

Ministeren har altså været stillet overfor en bunden opgave. I bestræbelserne for at opnå den bredest mulige parlamentariske tilslutning til folkepensionen er lovforslaget udarbejdet i overensstemmelse med de direktiver, udvalget har givet, og jeg må sige, at det har været en vanskelig opgave. Det skulle være et forslag om konjunktursikret aldersopsparing — det var, hvad venstre og det konservative folkeparti forlangte — men samtidig forlangte socialdemokrater og de radikale, at det skulle være et alternativt forslag til folkepensionen. Denne opgave er med det lovforslag, som er fremsat, løst. Jeg er klar over, at det har været en stor og vanskelig opgave; der har været samarbejdet med forsikringsfolk, banker og sparekasser om det, og jeg vil gerne complimentere for det arbejde, der er udført. Det er teknisk helt i orden. En anden sag er det jo så, om forslagens praktiske resultat vil være tilfredsstillende, særlig for de to partier, som har ønsket forslaget fremsat.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder vedrørende lovforslagets indhold. Det fremgår jo dels af selve lovforslaget og bemærkningerne dertil, dels af den højtærede finansministers fremsættelsestale. Desuden vil det jo også nok være at tage tingets tid, når man i